Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25988
Copyright: Admont, Benediktinerstift

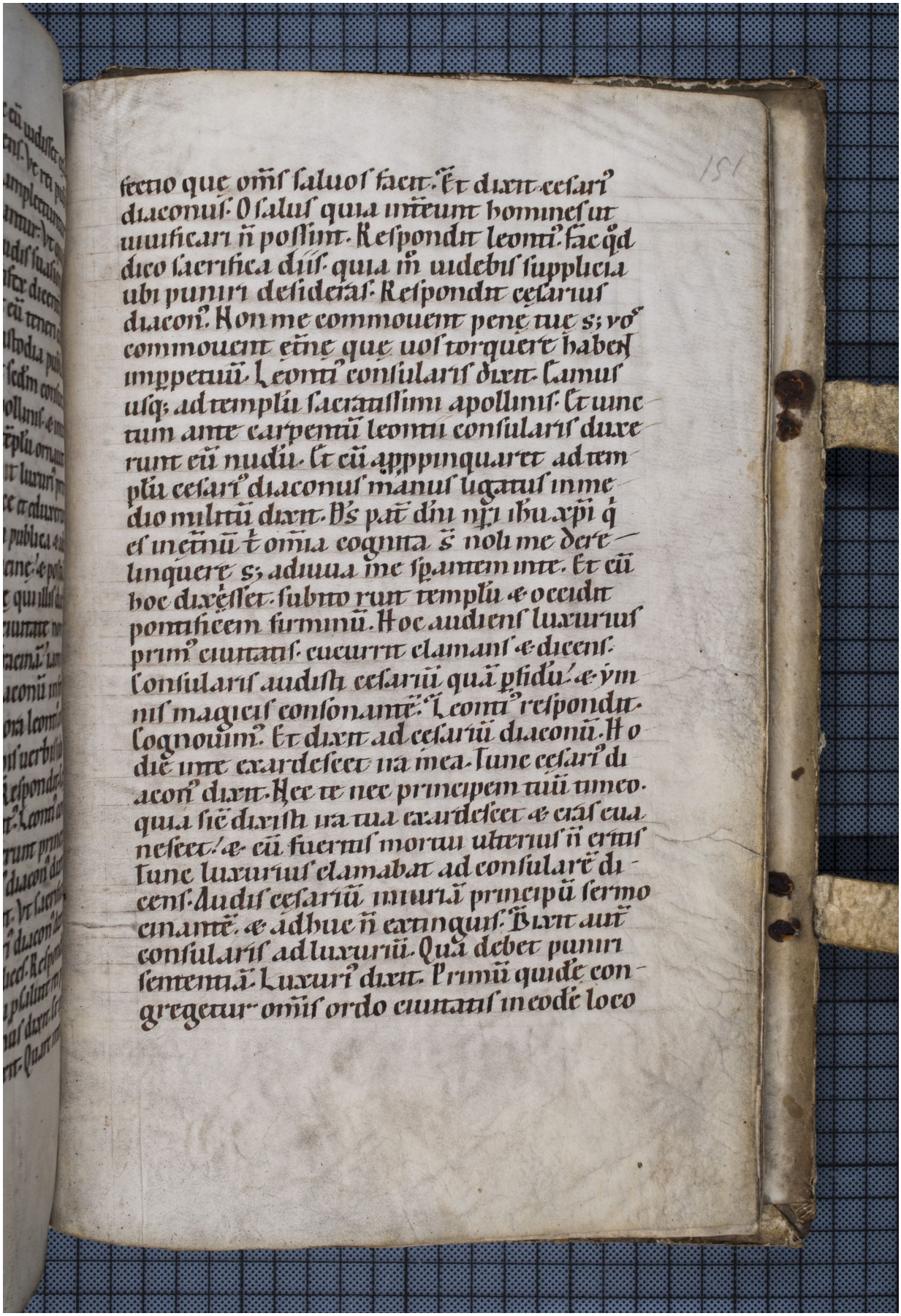

151

fectio que omis saluos facit. Et dixit cesari
diaconus. O salus quia intreunt homines ut
uiuificari ñ possint. Respondit leonti. fac qd
dico sacrifica diis. quia m̃ uidebis supplicia
ubi puniri desideras. Respondit cesarius
diaconi. Non me commouent pene tue s; vos
commouent eterne que uos torquent habes
imppetuū. Leonti consularis dixit. Camus
usq; ad templū sacratissimi apollinis. Et tunc
tum ante carpentū leonti consularis duxe
runt eū nudū. Et cū appppinquarent ad tem
plū cesari diaconus manus ligatus in me
dio militū dixit. Ds pat dni nri ihu xpi q
es in eternū t omia cognita s nolime dere
linquere s; adiuua me spiritem inte. Et cū
hoc dixisset. subito ruit templū & occidit
pontificem furminū. Hoc audiens luxurius
prim ciuitatis. cucurrit clamans & dicens.
Consularis audisti cesariū quā plidū & ym
nis magicis consonantē. Leonti respondit.
Cognouim. Et dixit ad cesariū diaconū. Ho
die inte exardescet ira mea. Tunc cesari di
acon dixit. Hec te nec principem tuū timeo.
quia sic dixisti ira tua exardescet & eris eua
nescet. & cū fuerimus mortui ulterius ñ erimus
Tunc luxurius clamabat ad consularē di
cens. audis cesariū iniuriā principū sermo
cinantē. & adhuc ñ extinguis. Dixit aut
consularis ad luxuriū. Qua debet puniri
sententiā. Luxuri dixit. Primū quidē con
gregetur omis ordo ciuitatis in eodē loco